

ת"פ 55400/07/21 - מדינת ישראל - תביעות נגב נגד ש' ד' - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 55400-07-21 מדינת ישראל נ' ד'

בפני כבוד השופטת שוש שטרית

המאשימה מדינת ישראל - תביעות נגב

ע"י ב"כ עו"ד אינארה פרז

נגד

ש' ד' - בעצמו

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד רז קרן ישועה

גזר דין

על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן הורשע הנאשם בעבירה של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

כתב אישום מתוקן

1. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 25.07.2021 עת שהה הנאשם בביתו יחד עם אשתו ו-4 ילדיהם הקטינים, הגיעו בשעת צהריים, במסגרת "ביקור פתע" עובדות הסוציאליות, הגב' שני שירמן יאנקולוביץ' והגב' טלי צפירי (להלן: המתלוננות), וביקשו להיכנס לדירת המשפחה על מנת לבדוק את מצב הקטינים אשר נמצאים תחת טיפולן. אשתו של הנאשם סירבה לפתוח את דלת הבית ולהכניס פנימה, ובהמשך הצטרף הנאשם ואיים על המתלוננות באומרו: **"תעופו מכאן, אין לי בעיה להשיג נשק חם, אני בן אדם חולה, אין לי בעיה לשבת בכלא, מי שיפגע בילדים שלי אני ירצח אותו, אני אזיין אתכן"**. בנסיבות אלו, עזבו המתלוננות את המקום מבלי לבדוק את מצבם של הקטינים.

תסקיר שירות מבחן

2. הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים לא כלל הסכמה לעונש ושירות המבחן התבקש להגיש תסקיר בעניינו של הנאשם, לרבות המלצה לעונש. תסקיר השירות הוגש ביום 29.09.2022 וממנו נלמד כי הנאשם שהינו בשנות ה-40 לחייו, סובל מנעוריו ממחלה נפשית שפוגעת באיכות חייו, אינו עובד ומתקיים מקצבת נכות מהמל"ל.

מעיון בגיליון רישומו הפלילי העדכני מיום 20.9.22 עולה כי הנאשם נעדר עבר פלילי קודם.

בהתייחס לעבירה, הנאשם לוקח אחריות מלאה על ביצועה. לדבריו, ידע שהתנהג באופן עובר חוק אך הרגיש חסר כלים ויכולת להתמודד עם הסיטואציה. לדבריו ביקש מהעובדות הסוציאליות לעזוב את דירתו בכדי שהוא ואשתו יוכלו

להירגע, ומשלא עשו כן, התפרץ בדבריו. הנאשם הביע צער ובושה על התנהלותו כלפי המתלוננות ובעיקר כי הבהיל אותן. לדבריו הוא מבין שמטרת ביקור עובדות הסוציאליות הינה לסייע לו ולמשפחתו, אם כי באותה לא הצליח להתאפק ונהג באגרסיביות כלפיהן. עוד לדבריו, לאחר תקופה ארוכה שחלפה מאז האירוע ורק לאחר שאושר לו להגיע למשרדי הרווחה, הוא התנצל בפניהן.

השירות ציין כי במסגרת הליך המעצר הועמד הנאשם בצו פיקוח מעצרים למשך חצי שנה אשר הסתיים בחודש מאי 2022. במסגרת הצו, הנאשם שיתף פעולה באופן מלא, הגיע לשיחות פרטניות כאשר נדרש.

בהתייחס השירות לגורמי הסיכוי לשיקום ציין כי מסגרת משפחתית מהווה מקור לתחושת ביטחון אישי וכי מאז המעצר הנאשם משקיע מאמצים רבים לייצוב יחסיו עם אשתו וילדיו, אחריות מלאה שלקח על מעשיו, שינוי בדפוסי התנהלותו כפי שבא לידי ביטוי בשיתוף פעולה עם השירות, לרבות כי הליכי משפט אשר מתנהלים כנגד הנאשם כיום מרתיעים אותו באופן משמעותי נוכח החשש מהפגיעה במשפחתו.

אשר לגורמי הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק, ציין השירות בקושי של הנאשם להציב גבול פנימי להתנהגותו, אם כי העמקת הטיפול סביב היכולות לווסת תגובותיו ולהכיל מצבי מתח וקונפליקט, יפחית את הסיכון.

עוד הובא בחשבון הטיפול התרופתי אותו מקבל הנאשם דרך קבע, בהקשר אליו ציין השירות בהתרשמותו כי הנאשם כיום מגלה הבנה לחשיבות בנטילת הטיפול התרופתי החיוני לאיזונו הנפשי ותפקוד בצורה טובה ועצמאית, לרבות היכולת לטפל במסירות בילדיו ובאשתו.

בסיכום הדברים חזר השירות וציין כי הנאשם מצר על התנהגותו ומגלה אמפטיה לנפגעות, מגייס כיום כוחות לתפקוד תקין ואף רכש כלים שמסייעים לו לנהל תקשורת מקדמת עם האחר כפי שתיאר. מכלל האמור, שירות המבחן בא בהמלצה לענישה שיקומית בדמות צו מבחן למשך שנה, במהלכה ייפגש עם הנאשם באופן פרטני ועקוב אחר מצבו הנפשי. עוד ממליץ השירות על הטלת מאסר מותנה כעונש מרתיע צופה פני עתיד.

השירות הוסיף כי שקל בנוסף להטיל על הנאשם צו של"צ במסגרת שירותיו, אולם העריך כי עונש אחר יגרום לרגרסיה במצבו הנפשי של הנאשם ונכון במקרה זה להתמקד בטיפול פרטני ומעקב פסיכיאטרי המהווים אלמנטים מקדמי שיקום.

טיעוני הצדדים לעונש

3. **התביעה בטיעוניה בכתב ועל פה עמדה בין היתר על פגיעת הנאשם בערכים המוגנים שבסיס עבירת האיומים ובעיקר כלפי עובדי ציבור במסגרת תפקידם.** התביעה עתרה לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשי הנאשם כך שינוע בין מספר חודשים קצר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל. אשר לעונשו של הנאשם, לאור העדר עבר פלילי קודם, עתרה לגזור עליו עונש בתחתית המתחם ובנוסף להשית עליו ענישה נלווית.

ב"כ הנאשם, עו"ד רז קרן ישועה, טען כי אין מקום להתייחסות התביעה לנסיבות האירוע ונסיבותיו של הנאשם הכרוכים זה בזה. נטען כי התביעה מתעלמת במפגיע ממצבו הנפשי של הנאשם וטיעוניה במקרה דנן ככל מקרה אחר,

טכניים ונטולי התייחסות מעמיקה. נטען כי במקרה הנדון, להבדיל ממקרים רבים אחרים אליהם הפנתה התביעה בטיעוניה בכתב, המדובר בנאשם הסובל מסכיזופרניה סכיזואפקטיבית, אשתו סובלת מבעיות נפשיות שגם בהם פרט שירות המבחן בתסקירו, ואשר על רקע הקשיים של בני הזוג הגיעו המתלוננות, הן עובדות הסוציאליות לבית המשפחה, על מנת לסייע למשפחה, אם כי בני הזוג לא ידעו להכיל ולהתמודד עם הסיטואציה ועל כן נהגו כלפי המתלוננות כפי שנהגו. בכל מקרה לא הייתה לנאשם כל כוונה לפגוע במתלוננות, כל שביקש הוא כי המתלוננות יעזבו את המקום, הוא ביתו. נטען לאירוע ספונטני אשר התרחש מעבר לדלת ביתם של הנאשם ואשתו אשר נוכח שלא ידע כיצד להתמודד עם בקשת המתלוננת הפנה איומים כלפיהם מבלי שהיה מודע והבין ממש את הפסול שבדבריו. עוד נטען כי בשונה מאירועים אליהם הפנתה התביעה בתימוכין למתחם לו עתרה, במקרה דנן, מעבר להעדר תכנון והתארגנות מוקדמת של הנאשם לביצוע העבירה, חומרת האירוע אינה בעצמה גבוהה ואינה הולמת קביעת מתחם ענישה שהרף התחתון שבו גבוה ממאסר על תנאי.

אשר לעונשו של הנאשם הפנה ב"כ הנאשם לתסקיר המלמד על הליך טיפולי ייעודי בו שולב הנאשם ואשר כבר נותן פירותיו בדמות הפקת לקחים של הנאשם מהאירוע, הבעת אמפטיה כלפי המתלוננות, ואף בקשת הנאשם מהן סליחה לאחר שדאג לקבל אישור להגיע למשרדן. לדידו של הסנגור, במקרה דנן היה אף ניתן להימנע מהרשעה אם כי על עניין זה בחרה ההגנה שלא לעמוד. הסנגור הוסיף וציין באחריות המלאה של הנאשם על מעשיו, הודאתו והסיכוי הגבוה לשיקום כעולה ונלמד מתסקיר השירות.

הסנגור הדגיש בעובדה כי הנאשם שמצבו הנפשי רעוע, היה עצור לראשונה בחייו מאחורי סורג ובריה ולאחר מכן היה נתון בתנאים מגבילים כחצי שנה, וכי מבחינתו מדובר היה "**בחלום בלהות, סבל רב**". לדידו של הסנגור, העונש עליו המליץ שירות המבחן הוא העונש ההולם והראוי בנסיבות במקרה הנדון, בהינתן, בין היתר, כי צו מבחן בו יהיה נתון הנאשם משך שנה שלמה מהווה כלי משמעותי לפיקוח על הנאשם והמשך שילובו בהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן.

הנאשם בדבריו, הביע צער על מעשיו והוסיף "**אני יודע שמעדתי ודיברתי לא במקום זה היה מילים ולא היה לי כל כוונה לעשות מעשה אני לא בן אדם כזה, אני אוהב את אשתי ואת הילדים שלי, אני רוצה לחיות חיים נורמטיביים ולגדל את ילדיי בנחת. אני מבטיח שלעולם לא אעשה ולא אגיע למקומות האלה. אחרי מה שחוויתי, כאדם לא בריא קיבלתי את כל האירוע והתיק הזה ככום ואני מצטער ומבטיח שזה לא יקרה שוב...**"

דין

4. בקביעת מתחם העונש ההולם למעשה עבירה יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצועה ומידת פגיעתו; במדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

באמירות המאיימות שהפנה הנאשם כלפי העובדות הסוציאליות, פגע הוא בערכים המוגנים שנועדו להגן על שלומן, זכותן לשלווה, לביטחון אישי ולכך שלא יופנה כלפיהן מלל שיש בו גוון מאיים שנועד להפחידן, להקניטן או להביא לכך שתעשנה או תחדלנה מעשות דבר בניגוד לרצונן.

בנוסף פגע הנאשם בערך מוגן שנועד להגן על תקינות השירות הציבורי, כדברי בית המשפט בע"פ 4565/13 **אמון חאלד נ' מדינת ישראל** (4.11.2013), פסקה 9 מפי השופטת ברק-ארז:

"...לאלימות המכוונת כנגד עובדי ציבור נודעת חומרה מיוחדת, מאחר שהן פוגעות פגיעה אנושה גם בערך החברתי הנודע לתפקוד התקין של השירות הציבורי. . . עובדי הציבור "חשופים בצריח" - כמי שלא אחת נמצאים בחזית ההתמודדות עם מתן שירות לאנשים שיודעים אף הם קשיים. עובדי הציבור נדרשים להתגייס כל יום מחדש למתן שירות ולשם כך לגייס כוחות גוף ונפש. זהו הרקע לחקיקת עבירות מיוחדות שעניינן לא רק הגנה על שלמות גופם של עובדי הציבור, אלא גם הגנה על כבודם, לפחות במצבים שבהם הפגיעה היא פגיעה קשה בליבתו"

5. אשר למידת פגיעת הנאשם בערכים המוגנים, יש לומר כי בחינת נסיבות ביצוע העבירות בתיק דנן מעלה כי זו אינה בעצמה גבוהה אם כי לא נמוכה. עובדות כתב האישום מלמדות על אירוע ספונטני שהתנהל בפתח ביתם של הנאשם ואשתו, אם כי בעוד אשתו של הנאשם סירבה לפתוח את דלת הדירה ולאפשר את כניסת המתלוננת אשר הגיעו במסגרת תפקידן כעובדות סוציאליות, לביקור פתע, אשר נועד בין היתר לבדוק שלומם של ילדיהם הקטנים של הנאשם ואשתו - הנאשם מצדו הרחיק לכת עת בדרישתו מהן לעזוב את המקום הוסיף ואיים כי יוכל להשיג נשק חם וירצח אותן ככל שיפגעו בילדיו, כשלתפיסתו במעמד האירוע הינה כי מטרת ביקורן הוא לפגוע בילדיו.

איומים כלפי עובדי ציבור נתפסות כבעלות חומרה מיוחדת והדבר מקבל משנה תוקף בהינתן כי איומי הנאשם הופנו נגד העובדות הסוציאליות בשל תפקידן. כמו עובדים סוציאליים רבים, גם המתלוננות סביר להניח כי נדרשו עם התכנים המאיימים אשר הגם אם לא פגעו בהם פיזית, ברי כי פגעו בשלוות נפשן. לצד הדברים האמורים, לא ניתן להתעלם ממצבם הנפשי של הנאשם ואשתו והשפעתו על התנהלותם לרבות תפיסתם המוטעית במעמד האירוע ולפיה במטרת הביקור יש להביא לפגיעה בילדיהם.

6. הענישה הנוהגת בעבירות אלימות ובכללה איומים הינה מגוונת - החל מעונש צופה פני עתיד ועד שנת מאסר ואף יותר. עת נדרש בית המשפט לגזור עונשו של מי שהורשע בעבירות איומים, עליו לתת דעתו למיהות המאיים והמאויים, הרקע והנסיבות בהן הושמעו האיומים, תוכן האיומים ותכליתם, האם נאמרו באופן ספונטני או תוכננו מראש, והאם נלוו להם מעשים ממשיים או עבירות נוספות, לצורך הגשמתם.

בעפ"ג (חי') 17670-07-14 **פלונית נ' מדינת ישראל** (12.8.2014) הורשעה המערערת בעבירות של תקיפה, הפרעה והעלבה של עובדת הסוציאלית אשר התייצבה לדיון בבית משפט בבקשה להכריז על בנה הקטין של המערערת כקטין נזקק ולהעבירו ממשמורתה. המערערת ירקה על העו"ס, משכה בחוזקה בשיער ראשה, טלטלה את ראשה ובעטה בה. **בית משפט קמא קבע מתחם עונש הולם שנע בין 8 ועד 18 חודשי מאסר בפועל וגזר עונש בן 8 חודשים.** בית המשפט המחוזי בערעור קבע כי מתחם העונש ההולם שנקבע בבית משפט קמא משקף את חומרת המעשים ואינו טעון התערבות. עם זאת, עונשה של המערערת קוצר לפרק זמן של חודשיים מאסר בפועל, משיקולי שיקום.

בת"פ (י-ם) 39988-03-17 **מדינת ישראל נ' מרווה שקיר** (12.12.2018) הורשעה הנאשמת כי תקפה שתי עובדות סוציאליות בלשכת הרווחה במהלך הסדר ראייה עם בנה בהתאם להחלטה שיפוטית. הנאשמת דחפה אל הקיר עובדת סוציאלית ודחפה וזרקה חפץ על עובדת סוציאלית אחרת. **על הנאשמת הושת עונש של צו של"צ לצד ענישה**

נלוות. ערעור שהגשה נדחה.

בת"פ (ת"א) 6508-08-15 **מדינת ישראל נ' ינטה רחל דיאמנט** (8.12.2016) הורשעה הנאשמת כי דחפה את העובדת הסוציאלית שהגיעה לביתה לצורך הערכת מצבה הבריאותי של אימה הקשישה שהתגוררה עם הנאשמת. על הנאשמת הושת ענש מאסר על תנאי.

בת"פ (עכו) 41647-10-14 **מדינת ישראל משטרת ישראל נ' אור נזרי** (17.9.2017) הורשעה הנאשמת בתקיפת העובדת הסוציאלית במרכז קשר בשל שהאחרונה הפסיקה את פגישתה עם בנה. הנאשמת משכה בשערות ראשה של המתלוננת ודחפה אותה. **בית המשפט האריך את המאסר המותנה שעמד כנגד הנאשמת והשית עליה פיצוי למתלוננת.**

אשר למקרה הנדון, לאחר שקלול מכלול השיקולים הנדרשים לבחינת מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם, סבורני כי זה נכון שינוע בין **מאסר על תנאי ועד 12 חודשי מאסר בפועל.**

עונשו של הנאשם

7. במסגרת בחינת עונשו של הנאשם בתוך המתחם, בשיקולים לטובת הנאשם יובאו בחשבון - גילו ועברו הנקי לצד העובדה כי הוא ואשתו מתמודדי נפש; כי ההליך הפלילי שהתנהל נגדו, לרבות מעצרו והיותו נתון בתנאים מגבילים משך תקופה ארוכה, מהווים גורם מרתיע משמעותי עבורו; החרטה הכנה ובקשת הנאשם סליחה מהמתלוננת, מיוזמתו ולאחר שדאג לקבל רשות להגיע למשרדן.

הנאשם הודה ולקח אחריות מלאה על מעשיו בכך מנע העדת העובדות הסוציאליות, וחסך משאבים ציבוריים רבים.

מעבר לאמור, הנאשם משולב מזה חודשים רבים במסגרת טיפולית ייעודית ומותאמת לצרכיו אצל שירות המבחן אשר התרשם מהבנה והפנמה של הנאשם את מעשיו אשר כי כבר החל לרכוש כלים שמסייעים לו להתמודד אחרת במצבים שונים ולנהל תקשורת מקדמת עם אחרים, דומים, לרבות שמגייס כיום כוחות לתפקוד תקין בביתו ועם בני משפחתו.

בכל הנוגע לעונשו של הנאשם, מצאתי לקבל את המלצת שירות המבחן במלואה כך שלא יושת על הנאשם במסגרת עונשו, צו של"צ. כדעת שירות המבחן, סבורני כי עונש בדמות של"צ עלול לגרום לרגרסיה במצבו הנפשי של הנאשם ונכון יותר במקרה זה להתמקד בטיפול פרטני ומעקב פסיכיאטרי המהווים אלמנטים מקדמי שיקום אצל הנאשם.

סוף דבר -

לאחר בחינה ואיזון בין מכלול השיקולים הרלוונטיים לעונש הכולל והראוי להשית על הנאשם, ועל מנת לעודד חלקים חיוביים אצלו אני גוזרת עליו את העונשים הבאים:

- א. 4 חודשי מאסר על תנאי, שהנאשם לא יעבור עבירות אלימות מכל סוג, משך 3 שנים מיום מתן גזר הדין.
- ב. התחייבות כספית על סך 2,000 ₪ שלא יעבור עבירת אלימות משך של 3 שנים מיום מתן גזר הדין.
- ג. צו מבחן למשך 12 חודשים מהיום. לנאשם הובהרה חשיבות המשך שיתוף פעולה עם שירות המבחן.

ניתן היום, ט' שבט תשפ"ג, 31 ינואר 2023, במעמד הצדדים.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן